

hi a tots els ciutadans, no solament com a consumidors sinó també com a participants actius en la seva elaboració i la seva gestió.

Conèixer les infraestructures culturals d'una ciutat és una manera, potser la millor, de saber quin es el seu nivell de desenvolupament cultural, quina és la seva capacitat per a implicar els ciutadans i per facilitar-ne la participació activa en la creació i la difusió dels productes artístics i culturals.

2.1. CRITERIS I METODOLOGIA.

Tot el que hem assenyalat abans ens obliga a adoptar com a primer objectiu l'elaboració d'un inventari exhaustiu del conjunt d'equipaments i espais dedicats a la cultura a Sabadell. Aquest projecte té com a finalitat fixar en el plànol els centres on es generen la major part de les activitats directament o indirectament relacionades amb la cultura local, des dels serveis assistencials i primaris fins als que acullen espectacles més sofisticats o minoritaris. A partir de l'inventari realitzat serà més fàcil fer les valoracions necessàries per tal de comprovar quina utilització es fa de cada equipament i quines funcions poden tenir en el futur.

Plantejada com a fenomen complex, entenem que la riquesa cultural de la ciutat no es troba únicament en la categoria dels seus museus, el valor del seu patrimoni arquitectònic o la quantitat de sales d'exposicions que posseeix, sinó també en les inquietuds dels seus ciutadans, en la seva participació en iniciatives individuals o col·lectives, en la capacitat d'adaptació dels espais grans i petits per tal d'incidir en el món de la creació i de la difusió artística - estudis, teatres, auditoris, el mateix carrer- i en els agents culturals que els fan seus.

Des del punt de vista metodològic, també s'han d'inventariar les infraestructures de propietat privada dedicades a la indústria cultural ja que la seva activitat i la seva influència no han de passar desapercebudes en una anàlisi d'aquestes característiques. Ens indiquen el nivell d'impacte de les plus-vàlues globals de la ciutat dedicades a la cultura (o de les seves lateralitats més comercials) i son un termòmetre de consum cultural no induït de Sabadell.

Els criteri "geogràfic", el que descriu l'emplaçament físic de l'espai que ha estat utilitzat, de manera deliberada, com a l'element més important a l'hora de confeccionar l'inventari. És potser l'únic mitja que ens permet identificar i donar unitat a totes les activitats que genera la ciutat i situar-les en el context d'una evolució fidel a la realitat cultural de Sabadell.

Aquest intent de visualitzar els espais involucrats en la creació, la difusió, la gestió i el consum cultural, ens permetrà avançar en la recerca d'un mètode objectiu que

permeti extraure el major nombre d'indicadors per analitzar i operar culturalment a la ciutat. Indicadors com poden ser el càlcul de les àrees d'influència dels equipaments, la seva distribució, la seva interrelació temàtica, però també la seva caracterització individual, el seu valor i poder de convocatòria entre el públic, els costos de funcionament i la seva situació infraestructural.

És una recerca que no s'esgota en una única "fotografia" estàtica i fidel dels actius culturals de Sabadell, sinó que pretén obtenir una seguit de conclusions que reorientin la política de l'administració -un pla estratègic d'actuació- i ho facin a partir de nous instruments d'anàlisi més objectius i contrastats amb el conjunt de dades extretes de l'inventari.

A partir d'aquests objectius, s'ha confeccionat un conjunt de reculls d'informació monotemàtics que constitueixen la base de dades del Mapa i en els quals es concreten de manera específica cadascun dels elements que componen els actius culturals de la ciutat.

Certament la dimensió cultural d'una ciutat no pot observar-se des d'una sola òptica. L'existència de multitud d'infraestructures, de grans inversions i pressupostos poden ser insuficients si no disposem dels agents culturals que creen i produeixen activitats i propostes. Tothora, la ciutat pot disposar d'unes grans potencialitats culturals que no es manifesten per manca de credibilitat i identitat. Hi ha multitud de factors que fan possible parlar de riquesa cultural i cal tenir-los en compte per tal de planificar i gestionar la política cultural d'una ciutat.

Ara bé, es tracta d'elements de diferent naturalesa amb què és difícil treballar alhora i conjuntament.

Per tal de disposar de la informació necessària per a comprendre el funcionament de la ciutat cal fer quatre grans agrupacions temàtiques:

a. els equipaments culturals públics, privats i associatius.

Els equipaments són els principals actius culturals de la ciutat i en depèn la quotidianitat cultural. La major part de les activitats que es fan a la ciutat són conseqüència de la seva existència i el seu treball.

b. el patrimoni històric.

El patrimoni arquitectònic, monumental, arqueològic i els col·leccionismes d'especial valor són una part molt important de la riquesa patrimonial de Sabadell i contribueixen a remarcar i consolidar la identitat local.

c. els artistes, els artesans i els professionals de les arts i la cultura en general.

Els professionals de l'art i la cultura, i especialment els artistes i els artesans, són la punta de llança i la manifestació explícita de la riquesa cultural d'una comunitat.

d. les activitats culturals que es fan a la ciutat fora dels equipaments especialitzats.

Una ciutat viva i activa genera una quantitat molt important d'activitats que, a partir de diferents nivells d'organització i amb implicacions institucionals diverses, configuren el calendari essencial d'esdeveniments culturals i ciutadans.

Cada una d'aquestes agrupacions configura un apartat documental necessari per a una correcta elaboració d'aquest mapa.

La informació sobre els equipaments culturals que hi ha a Sabadell és el punt de partida de tot l'estudi, ja que el criteri principal en l'elaboració de l'inventari és la recerca d'espais físics, de "contenedors" d'activitats.

Hem agrupat els equipaments existents en la següent classificació.

1. Els espais dirigits a la promoció de la cultura cívica i artística. Els espais cívics i sòcio-culturals, els centres de difusió artística classificats en funció del tipus d'edifici, els centres de producció i finalment, els centres de lleure.

2. Els equipaments dedicats a la catalogació, la conservació, la investigació i la difusió al voltant del conjunt d'elements que configuren el patrimoni local, ja siguin públics o privats, i es classifiquen en centres dedicats al patrimoni documental i al patrimoni històrico-artístic.

En aquest capítol no s'ha inclòs la relació d'elements patrimonials arquitectònics i arqueològics ja que aquests no constitueixen un espai físic d'us cultural com a tal.

3. *Els espais dedicats a la indústria i el comerç cultural. La seva descripció ens permet conèixer quantitativament i qualitativament el moviment del sector privat que opera comercialment amb la cultura, ens informa del nivell de consum cultural de la ciutat. Inclou els espais dedicats a la distribució i a la realització de productes artístics i culturals.*
4. *Els centres de formació artística, separant-los de la resta de centres dedicats a l'ensenyament.*
5. *Les entitats i les associacions. D'aquest grup només s'han descartat algunes entitats que pels seus interessos i activitats tenen poc a veure amb l'activitat cultural; la resta, estan ordenades temàticament.*
6. *Els espais dedicats a promoure programes d'informació i assessorament.*

El coneixement intensiu de cada un dels equipaments existents a la ciutat, l'agrupació per famílies i la situació geogràfica, configuren la base central de l'inventari. En conseqüència, l'estructura bàsica del treball s'ha realitzat a partir d'una enquesta que subministra la màxima informació sobre cadascun dels equipaments de la ciutat.

Aquesta enquesta ha estat passada a tots els equipaments culturals públics, associatius i privats de Sabadell i els resultats ens permeten fer un seguit de valoracions particulars i generals sobre la realitat local. En general s'ha treballat a partir d'un criteri de classificació que faci possible la localització de cada equipament en el conjunt de la ciutat, la catalogació dels seus espais interiors, el tipus d'activitats que s'hi realitzen i els paràmetres de la gestió de cada centre.

Aquestes classificacions intenten arribar a un màxim nivell de concreció. La base de dades generada ajuda a interpretar les informacions deduídes dels mapes temàtics que apareixen en els atlas annexos i constitueixen l'embrió de guies específiques que puguin tractar el tema mitjançant de la valoració de les dades obtingudes.

2.2. ELS EQUIPAMENTS CULTURALS DE SABADELL.

La ciutat és una unitat en moviment en què res no passa independentment del seu context. Una lectura estàtica pot ser útil a manera de fotografia fixa, però no té altre valor que la de constatar l'estat de la realitat en un moment donat.